

زیر آسمان فیروزهای

فرهنگ فارسی- عبری رونمایی شد

پاسداشت «سلیمان حیم»

● **شرق:** رونمایی از فرهنگ فارسی- عبری حیم، بهانه‌ای شد تا دوستان و اهالی فرهنگ و ادب جایگاه او را در ادبیات و ارتباط میان زبان‌ها زنده کنند. صدوشتادودومین شب مجله بخارا که عصر یکشنبه هفتم‌دی‌ماه ۱۳۹۳ در ساختمان موقوفات دکتر افشار برگزار شد، به سلیمان حیم، مؤلف فرهنگ‌های انگلیسی-فارسی اختصاص داشت. این مراسم البته به دلیل رونمایی از فرهنگ فارسی- عبری حیم برگزار شده بود.
علی دهباشی، از بانیان برگزاری این مراسم، سیدمصطفی محقق‌داماد، استاد دانشگاه و حقوقدان، غلامعلی حدادعادل، رئیس فرهنگستان زبان و ادب، محمدرضا باطنی، مترجم و «خانم» نام‌داشته‌ی علی یونسی، معاون رئیس‌جمهور در امور اقلیت‌های قومی و دینی، یونس حمای‌ال‌ل‌هزار، خاخم بزرگ جامعه‌کلمیان ایران، سیامک مُرسدق، نماینده کلمیان در مجلس، همایون سامیح، رئیس انجمن کلمیان تهران و داوود موسایی، مدیر نشر فرهنگ معاصر از شخصیت‌هایی بودند که در این برنامه در مورد حیم صحبت کردند و در پایان نیز با حضور آنها فرهنگ فارسی- عبری حیم رونمایی شد.
سلیمان حیم در سال ۱۲۶۲ (۱۸۸۷ میلادی) در تهران و در یک خانواده یهودی متولد شد. پدرش حیم اسحاق و مادرش «خانم» نام داشت که هردو شیرازی بودند. حیم در سال ۱۹۰۶ وارد کالجی آمریکایی و در آنجا با زبان انگلیسی آشنا شد و در سال ۱۹۱۵ پس از اتمام تحصیلات در همان کالج آمریکایی به تدریس پرداخت. با ورود مشاوران اقتصادی خارجی و میلسو به ایران، حیم با سمت مترجم در وزارت دارایی به کار مشغول شد. بعد از مدتی ریاست دارالترجمه شرکت نفت را برعهده داشت. در همین دوران او نیاز به فرهنگ انگلیسی- فارسی را احساس کرد و روزی ۱۸ ساعت خود مور را به این کار اختصاص داد. او در پیداکردن معانی واژه‌ها و اصطلاحات در زبان انگلیسی همت خاصی داشت و همواره تلاش می‌کرد لغتی را بدون ارایه مشابه آنها در فرهنگ دوزبانه خود راه ندهد. روایت شده است حیم در یکی از سفرهای خود به انگلستان، نمونه‌هایی از «کل سرشور» و «سنگ‌پا» و «سنجد» را با خود به انگلستان برده و از استادان آنجا خواسته برای این لغات معادل بسازند. او در ۲۵ بهمن ۱۳۴۸ در تهران درگذشت.

چاره‌ای نداشت

محمدعلی باشه‌آهنگر

کارگردان

آقای ایوبی چاره‌ای جز این کار نداشته است. او باید در این شرایط، کاری انجام می‌داد و یک رفتار شجاعانه و مسالمت‌آمیز از خود نشان می‌داد. فکر می‌کنم جایی که قانون رعایت نشود، دچار مشکل می‌شویم. اینجا بحث فیلم خاصی مطرح نیست. حرف من این است وقتی بی‌قانونی اتفاق می‌افتد، همه چیز به مشکل می‌خورد.

از نظر من بالاترین مرجع قانونی کشور در مورد تصمیم‌گیری درباره یک اثر سینمایی، وزارت ارشاد است. هیچ مرکز یا ارگان دیگری نمی‌تواند درباره سرنوشت فیلمی تصمیم بگیرد. در شرایطی که فشارهای مختلف، مانع اکران یک فیلم می‌شود یا باید فیلمساز تعامل به خرج دهد و سکانس‌هایی را که عده‌ای معتقدند حساسیت‌زاست حذف کند؛ یا اینکه اگر قانون اجازه اکران محدود آن را صادر کرده است، همه به این قانون تمکین کنیم. معتقدم قطعا با اکران فیلم «خانه پدری» اتفاقی نمی‌افتد. اگر یک سینماگر صاحب‌سبک حق نقد اجتماعی نداشته باشد، چه کند؟ بهتر نیست در یک فضای آرام و با تعامل، فیلم را ببینیم و با کارگردان درباره فیلم گفت‌وگو کنیم؟

هنر

عذرخواهی ایوبی از توقیف «خانه پدری»

بهناز شیربائی، متن، کوتاه بود و تلخ؛ اما کم‌سابقه. عذرخواهی مدیران فرهنگی بابت عمل‌نکردن به تعهداتشان، چندان مسوق به سابقه نیست. در سینما کمتر پیش آمده که مدیری به‌دلیل توقیف فیلمی، عذرخواهی کند. حجت‌الله ایوبی این‌بار، پیش‌قدم شد. رئیس سازمان سینمایی در متنی غیررسمی از شرایط به‌وجودآمده برای اکران «خانه پدری» کیانوش عیاری عذرخواهی کرد. ایوبی شامگاه هفتم دی، در متن کوتاهی، نوشت: «از همه کسانی که از فراهم‌نشدن زمینه‌های اکران فیلم خانه پدری در گروه هنر و تجربه آزاده‌خاطرند، پوزش می‌طلبم. به امید روزهای بهتر برای سینمای پرافتخار ما.»
«خانه پدری» هرروز اتفاقات جدیدی را تجربه می‌کند. فیلمی که تنها سه‌هش از اکران، هشت سانس سینما کوروش بود. صف‌آرایی گروهی از مخالفان و موافقان فیلم، طی هفته گذشته و اظهارنظرهای آنها درباره فیلم، موج رسانه‌ای زیادی ایجاد کرد. رئیس سازمان سینمایی در اقدامی تازه که تا پیش از این از سوی هیچ‌یک از مدیران سینمایی دیده نشده، در یک متن غیررسمی، از شرایط به‌وجودآمده برای اکران «خانه پدری» عذرخواهی کرد؛ عذرخواهی‌ای که درواقع باید از ناحیه مسببان توقیف این فیلم صورت گیرد: دلواپسان!

هنر را بی‌خاصیت می‌خواهند

دیگران، شرط عقل نیست؛ می‌دانند ساخت بی‌انکار هنر، نقد است، نقد دیروز، نقد امروز تا فردا روی دیوار کج بالا نرود. اتفاقا می‌دانند هنر بدون‌نیشتر، بدون‌اعتراض گزنده و دردآور مثال قرص‌های استامینوفن امروزی است که فقط شکل قرص دارند و تنها چیزی که ندارند درمان است؛ یک مشتشت را هم که می‌خورید افاقه‌ای به سردردتان نمی‌کند.

دلواپسان عزیز با علم و اطلاع، هنری خلغ‌سلاح‌شده را خواهندند و از همین‌رو

یکی از کم‌سابقه‌ترین رویارویی‌ها با وزارت فرهنگ‌وارشاداسلامی را تدارک دیده‌اند؛ زیرا می‌پندارند این دولت در پی دوباره‌بالابردن پرچم هنری است که هنرمند از ارایاش به لکنت و خودسانسوری دچار نشود. آنها بر سر فیلم و کتاب و نمایش به مرگ گرفته‌اند که جامعه هنری به تب، به درهای نیمه‌باز و به خرده‌هوائی تازه راضی باشند؛ از همین‌روست که وزیر فرهنگ، کارت‌زد می‌بیند و رسانه‌های دلواپس نقل‌قول‌های دل‌نگران می‌سازند. با تعبیر

ایوبی، مقصر نیست

واکنش رییس سازمان سینمایی به این دلیل است که فشارهای زیادی را تحمل می‌کند. من آقای ایوبی با سازمان سینمایی را در این جریان مقصر نمی‌دانم. متأسفانه جوی به وجود آمده است که فشارها به سازمان سینمایی، روزه‌روز بیشتر می‌شود ولی لطفاً به آقای ایوبی حمله نکنیم.

به‌او تبریک می‌گویم

او، ادب و صداقتش را نشان داد. خانه پدری فیلمی است که به دلایل مختلف نتوانسته اکران شود. آقای ایوبی به این وسیله از اهالی سینما و مردم عذرخواهی کرده و چقدر خوب است سایر مدیران هم مثل او وقتی می‌بینند چنین اشتباهی از ناحیه او یا زیرمجموعه‌اش اتفاق افتاده، صادقانه با مردم در میان بگذارند و عذرخواهی کنند.

چنین روشی قطعاً اسلامی و دینی است. این الگوی ائمه معصوم ماست و ادب را باید از آنها آموخت. حرکت آقای ایوبی کاملاً اخلاقی‌گرایانه بود و به‌دلیل این اخلاقی پسندیده، به او تبریک می‌گویم.

دوست روزنامه‌نگارم، پرویز براتی هم‌نظرم که یکشنبه‌ای که رفت در همین «شرق» نوشت: «فرهنگ، چشم اسفندیار دولت تدبیر و امید است» و توقع‌های جامعه از وزارت فرهنگ برای ایستادگی در برابر موج فزاینده تمامیت‌خواهان بسیار بالاست؛ اما در عین حال یادمان نرود از دولت اعتدال باید رفتار اعتدالی توقع داشت؛ با طعم تدبیر و البته آرامش فضا، التهاب و فضای پرتش بهترین اتسفر برای ماهیگیرانی است که گاه دستشان از قوه‌مجریه هم بازر تر است.

مروری بر ۱۸ فیلم و ۱۳ مقاله علمی نخستین گردهمایی بین‌المللی سینمای مستند و باستان‌شناسی

با مشارکت و همکاری مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، پژوهشگاه سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و موزه ملی ایران، نخستین گردهمایی بین‌المللی سینمای مستند و باستان‌شناسی برگزار خواهد شد. در این رویداد که طی روزهای ۱۵ تا ۱۷ دی ماه ۱۳۹۳ در موزه ملی ایران برپا می‌شود، ۱۸ فیلم مستند ایرانی و خارجی به نمایش درآمده و هم‌زمان ۱۳ مقاله علمی- پژوهشی با موضوع سینما و باستان‌شناسی هم رایه خواهد شد.

اطلاعات فیلم‌ها، عوامل و خلاصه آثاری که در این رویداد به نمایش عمومی درمی‌آیند، به‌علاوه عناوین مقالات علمی این گردهم‌آیی به این شرح است:

«ایران فراسو»

کارگردان: علی اکبر ولدبیگی/ محصول: شبکه یک سیما/ زمان: ۴۰ دقیقه/ سال ساخت: ۹۰-۱۳۸۷

خلاصه فیلم: تولید مجموعه ایران فراسو تلاشی در جهت شناساندن نشانه‌های پنج هزار سال تمدن ایران در فراسوی مرزهای جغرافیای کنونی ایران است. قسمت نهم این مجموعه بررسی دو محوطه تاریخی متمایز و مرتبط با عصر برنست تمدن ایران در جهان است.

«پرنیان»

کارگردان: آر دُراطویرو/ محصول: شبکه چهار سیما/ زمان: ۳۰ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۸۰

خلاصه فیلم: احسان یغمایی باستان‌شناس پُرتجربه، حفاری‌های باستان‌شناسی زیادی در نقاط مختلف ایران انجام داده است. او عشق به کارش را همراه با عشق به خانواده‌اش توأم در قلب دارد. یغمایی در سفرهای کاری‌اش همسر و پسرش را که هر دو از بیماری لاعلاجی رنج می‌برند با خود همراه می‌برد... پرنیان فیلمی درباره عشق به کار و عشق به خانواده و تکرار تاریخ است.

«تأانتهای تیره بهار»

کارگردان: محمد مقدم/ محصول: شبکه چهار سیما/ سال ساخت: ۱۳۸۳ خلاصه فیلم: سیفا‌الله کامبخش از باستان‌شناسان قدیمی و به نام ایران است که در بسیاری از محوطه‌های باستانی ایران کار مطالعات باستان‌شناسی انجام داده است. تپه‌های مارلیک در شمال ایران، تپه‌های قیطره در تهران و مقبد کنارکوار در کرمانشاه از جمله مکان‌هایی است که دکتر کامبخش در آنها کار کرده است. او همواره در طی کاوش‌های باستان‌شناسی با فیلم‌سازان مختلفی همکاری داشته و از هرکدام آنها خاطراتی دارد. نصب نصیبی، پرویز کیمیای و ابراهیم گلستان کسانی هستند که از کاوش‌های کامبخش مستند تهیه کرده‌اند. این فیلم مستند به خاطرات کامبخش به همراه فیلم‌سازان و کاوش‌هایش می‌پردازد.

«تپه‌های قیطره»

کارگردان: پرویز کیمیای/ محصول: تلویزیون ملی ایران/ زمان: ۱۴ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۴۸

خلاصه فیلم: این فیلم مستندی است از کاوش‌های باستان‌شناسی تپه‌های قیطره که در سال ۱۳۴۸ توسط دکتر کامبخش انجام می‌شد. شیوه ساخت فیلم مستند تجربی است و طراحی داستان آن به گونه‌ای صورت گرفته که بیننده همراه فیلم به دیار مردگان سفر می‌کند. مردگانی که مربوط به چند هزار سال پیش هستند و سکوتشان توسط باستان‌شناسان شکسته شده است و در قالب نمایش و داستان آثار باستانی پیداشده به نمایش در می‌آیند و معرفی می‌شوند.

«تپه‌های مارلیک»

کارگردان: ابراهیم گلستان/ محصول: سازمان فیلم گلستان/ زمان: ۱۴ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۴۳

خلاصه فیلم: در تابستان سال ۱۳۴۰ دکتر عزت‌الله نگهبان از تپه‌های مارلیک واقع در ارتفاعات گیلان بازدید می‌کند و کار کاوش در این تپه‌ها آغاز می‌شود. سال ۱۳۴۳ ابراهیم گلستان راهی مارلیک می‌شود و فیلمی مستند از این تپه‌ها تهیه می‌کند. این فیلم مستند با گفتاری شعرگونه که خاص گلستان است از گذشته‌های دور و مردمی که هزاران هزار سال پیش در مارلیک می‌زیسته‌اند و اکنون در دل تپه‌های آن به خواب ابید رفته‌اند سخن می‌گوید. مستند تپه‌های مارلیک هم از نظر ساختار و هم از نظر گفتار متن از فیلم‌های ماندگار و شاخص سینمای مستند ایران برشمرده می‌شود. در این فیلم مستند دکتر کامبخش و دکتر نگهبان نیز حضور دارند.

«تخت جمشید»

کارگردان: فریدون رهنما/ محصول: ایران/ زمان: ۱۹ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۳۹ خلاصه فیلم: تخت جمشید فریدون رهنما اولین فیلم مستندی است که درباره تخت‌جمشید ساخته شده است. رهنما این فیلم را با هزینه شخصی می‌سازد. این فیلم یک مستند تجربی- توصیفی است. فیلم به کمک گفتاری شعرگونه به تشکیل و ساخت تخت‌جمشید می‌پردازد و حسی نوستالژیک ناشی از افسوس نسبت به گذشته ایجاد می‌کند. تصاویر سیاه و سفید و کادری حساب شده از ویژگی‌های فیلم محسوب می‌شود.

«جام حسنلو»

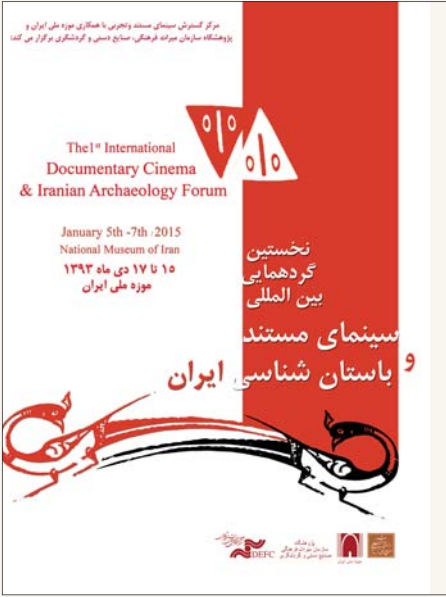
کارگردان: محمدرضا اصلائی/ محصول: تلویزیون ملی ایران/ زمان: ۲۰ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۴۶ خلاصه فیلم: جام حسنلو فیلمی است درباره جام باستانی حسنلو که مهم‌ترین و گرانبهاترین جام طلایی جهان است. این جام در تپه حسنلو واقع در آذربایجان غربی پیدا شده است. ارزش تصاویر و نقش برجسته‌های اسطوره‌ای و نمادین آن در این مستند بررسی می‌شود. همچنین داستانی که در جام هست و درباره آن داستان حدس‌ها و روایت‌های گوناگون گفته می‌شود و باستان‌شناسان درباره آن اختلاف نظر دارند. این فیلم رابطه‌ای بین هستی انسان هزاره‌های گذشته و انسان امروز ایجاد می‌کند. جام حسنلو مستند روایی - تفسیری محسوب می‌شود که از یک جام زرین که در موزه ملی ایران نگهداری می‌شود ساخته شده است.

«خانه‌ام روی تپه‌هاست»

کارگردان: شهرام درخشان/ محصول: شبکه چهار سیما/ سال ساخت: ۸۳-۱۳۸۲/ زمان: ۲۴ دقیقه خلاصه فیلم: این فیلم به موضوع حفاری در منطقه جبرفت توسط دکتر مجیدزاده (باستان‌شناس) می‌پردازد.

«داستان سفال»

کارگردان: مریم بیانی/ محصول: دانشگاه هنر/ سال ساخت: ۱۳۸۷/ زمان: ۸ دقیقه خلاصه فیلم: این فیلم انیمیشن با ایده متحرک‌سازی و ایجاد ارتباط مابین نقوش سفالینه‌های پیش از تاریخ فلات ایران به تصویر درآمده است. تلفیق تصاویر انسانی و جانوری و گیاهی که از سفال‌های باستانی به دست آمده به نحوی خلاقه روایت ارتباط انسان با محیط اطرافش است که در زمان پیش از تاریخ با زبان ساده تصویر شده بروی بدنه سفال‌ها بیان می‌شود.

«دستگرد یزده‌شاپوران»

کارگردان: پژمان مظاهری‌پورا/ محصول: مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی/ زمان: ۳۵ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۸۸-۹۲ خلاصه فیلم: سال ۱۳۶۹ به واسطه تسطیح یک تپه کوچک در کنار یک زمین کشاورزی به منظور گسترش زمین‌های زارعتی منطقه در شهرستان درگز واقع در شمال شرق ایران و در نزدیکی مرز ترکمنستان یک محوطه باستانی مربوط به دوران ساسانی پیدا می‌شود. آثار پیدا شده مربوط به دوران حکومت بهرام پنجم ساسانی است و اولین گزارش‌ها از منطقه توسط لیاف خانیکی باستان‌شناس به اداره کل باستان‌شناسی استان خراسان ارایه می‌شود. بعد از آن مهدی رهبر باستان‌شناس مأمور کاوش در منطقه می‌شود و طی یازده فصل تپه‌های باستانی بندیان درگز را کاوش می‌کند. این مستند گزارشی است از مجموع یازده سال کاوش باستان‌شناسی در بندیان درگز، جایی که هنگام حکومت ساسانیان به دستگرد یزد شاپوران شاخته می‌شده است.

«لاخ‌زار»

کارگردان: محسن عبدالوهاب/ محصول: گروه فرهنگ و دانش شبکه اول سیما/ زمان: ۳۷دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۷۷ خلاصه فیلم: در اوایل دهه هفتاد خورشیدی هنگامی‌که لیاف خانیکی باستان‌شناس- مشغول به شناسایی و بررسی محوطه‌های باستانی خراسان است، در روستای کوچ یک صخره بزرگ سیاه که مورد توجه و احترام اهالی روستا است توجه او را به خود جلب می‌کند. با دقت و بررسی دقیق متوجه می‌شود که نشانه‌ها و نوشته‌هایی باستانی بر پیکران صخره حک شده که باعث می‌شود این صخره مورد احترام از ارزش باستانی برخوردار شود. مراحل شناسایی و مطالعه این صخره باستانی در روستای کوچ روایت این فیلم مستند را تشکیل داده است.

«مرمت آثار باستانی»

کارگردان: حمید سهیلی‌مظفر/ محصول: ایران/ زمان: ۴۰ دقیقه/ سال

ساخت: ۱۳۴۳

خلاصه فیلم: این فیلم یک قسمت از مجموعه مستند معماری ایرانی است که مرمت تعدادی آثار باستانی از جمله یکی از پل‌های تاریخی اصفهان، مسجد شیخ لطف‌الله و... را نشان می‌دهد، اما مرمت اصلی مربوط به تخت‌جمشید است که برای نخستین بار کارشناسان باستان‌شناسی ایرانی بدون حضور عوامل خارجی اقدام به مرمت بخشی از بنای تاریخی تخت‌جمشید می‌کنند.

«منم داریوش»

کارگردان: وحید باقرزاده/ محصول: گروه مستند شبکه چهار سیما/ زمان: ۲۴ دقیقه/ سال ساخت: ۱۳۸۳

خلاصه فیلم: سال ۱۳۵۲ خورشیدی هنگامی‌که گروه باستان‌شناسی فرانسوی به سرپرستی ژان پرو در شوش مشغول به کاوش باستان‌شناسی هستند، مجسمه‌ای را در محوطه باستانی شوش پیدا می‌کنند که به گواهی کتیبه نوشته شده بر آن متعلق به پیکره داریوش بزرگ هخامنشی است. این مجسمه بدون سر اکنون در موزه ملی ایران نگهداری می‌شود و از اشیاء نفیس موزه محسوب می‌شود. این فیلم مستند به داستان پیدا شدن مجسمه داریوش می‌پردازد. باستان‌شناسانی که شاهد عینی پیدا شدن مجسمه بوده‌اند چون ژان پرو، رمی بوشلار، فرانسوا والا در فیلم حضور دارند و دکتر شاهرخ زمچو که بعدها بر روی مجسمه کار مطالعاتی انجام داده است، از نتیجه مطالعاتش درباره مجسمه داریوش بزرگ می‌گوید.

«نواهای کم‌شده»

کارگردان: علیرضا قاسم‌خان/ محصول: مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی/ سال ساخت: ۱۳۸۶/ زمان: ۲۳ دقیقه خلاصه فیلم: اشیاء تاریخی موزه ایران‌باستان که مرتبط با موضوع موسیقی است، با روایت و نگاه تازه حسین علیزاده (از آهنگسازان معاصر) پیش روی بینندگان قرار می‌گیرد.

«سیندهای خارجی»

«اکتشاف آخرین قلمرو پادشاهی آرتا» کارگردان: اولیور ژولین/ محصول شبکه ARTE فرانسه و آلمان «راز سرچشمه‌های مس» کارگردان: گیزلا گرایش/ محصول شبکه ZDF آلمان «پرس پولیس عرصه سلاطین» کارگردان: فریدر کاسمان/ محصول شبکه بایر آلمان «کاش‌های باستان‌شناسی تخت‌جمشید»

کارگردان: چارلز بریستد/ تهیه‌کننده موسسه شرق‌شناسی دانشگاه شیکاگو ● **مقالات**

عناوین مقالات علمی و نویسنده‌های آن نیز به شرح زیر است: «سینمای مستند باستان‌شناسی چیست؟» محمد تهامی‌نژاد «بازنمود اندیشه‌های هستی‌شناسانه باستان‌شناسی در سینمای مستند» محمدرضا اصلائی «آسیب‌شناسی پژوهش در مستندهای باستان‌شناسی» دکتر مهرداد ملک‌زاده «چیستی و چگونگی پیوند سینمای مستند و باستان‌شناسی» احمد محیط‌طباطبایی «نقش سینمای مستند در معرفی و شناخت باستان‌شناسان» دکتر سیدمنصور سیدجمادی

هفت‌جهان

آدام سندلر در صدر کم‌بازده‌ترین بازیگران هالیوود

● فهرست بازیگرانی که نسبت به دریافتی‌شان درآمد قابل‌قبولی برای کمپانی کسب نکرده‌اند، شامل چهره‌های نام‌آور سینمایی است. به گزارش مهر به‌نقل از فوربس، در یکی از ایمل‌هایی که در هک‌شدن اخیر کمپانی سونی منتشر شد، اعتراض‌های گروهی از کارمندان نسبت به استودیو قرار داشت. یکی از این اعتراض‌ها، ارتباط ادامه‌دار سونی با آدام سندلر بود، آن هم درحالی‌که کیفیت فیلم‌هایش تا حدود زیادی پایین و تکراری هستند و حتی بعضی از آنها مانند «این پسر من است» و «جک و جیل» کاملاً شکست خورده‌اند. حالا این خیر هم مانند بنزینی است که روی آن آتش ریخته می‌شود: برای دومین سال پیاپی سندلر در صدر فهرست بازیگران هالیوودی قرار گرفته که بیش از حد بازدهی‌شان، درآمد دریافت می‌کنند. فوربس به سه فیلم آخر بزرگ‌ترین ستاره‌های هالیوودی نگاه کرده و با توجه به اینکه آنها چقدر درآمد داشتند و فیلم چقدر فروش داشته است، بررسی کرده که مبلغ بازگشت سرمایه استودیو سازنده نسبت به دستمزدی که پرداخته کرده، چقدر بوده است. آدام سندلر به ازای هر دلار دریافتی، به‌طور متوسط ۳/۲۰دلار درآمد برای کمپانی کسب کرده است. جدیدترین فیلم او یعنی «بزرگسالان۲» پرفروش بود، اما نه به اندازه‌ای که بخواهد ضرر دو فیلم قبلی‌اش یعنی «جک و جیل» و «این پسر من است» را جبران کند. جانی دپ به ازای هر دلار دریافتی توانسته متوسط ۴/۱۰دلار را برای استودیوها به ارمغان بیاورد. کسی نمی‌تواند موفقیت فیلم‌های بزرگ او را نادیده بگیرد چون وقتی فیلم‌هایش پرفروش هستند، واقعا پرفروش هستند. مثلاً مجموعه‌فیلم‌های «دزدان دریایی کارائیب» تا به حال در باکس آفیس جهانی مبلغ کلی ۳/۷میلیارد دلار را به دست آورده‌اند. اما دپ برای فیلم‌های ضعیفی مانند «رنجر تنها» و «سایه‌های تیره» بیش‌ازحد، پول دریافت کرده است. بن استیلر به ازای هر دلار دریافتی مبلغ متوسط ۴/۸۰دلار درآمد کسب کرده است، ساخت فیلم‌های کم‌دی نیز در کل، سخت است و این روزها هم آنها دوران خیلی خوبی را پشت‌سر نمی‌گذارند، اما فیلم‌های جدید استیلر از جمله «زدی برج» و «مراقبان» کاملاً شکست خورده‌ند.